

Kdo není se mnou, je proti mně a kdo se mnou neshromažďuje, rozptyluje.

K vítězství nad satanem a celým duchovním světem je potřebná dobře vyzbrojená duchovní armáda. Není to záležitost jednoho vojáka nebo vojevůdce. Dobrý velitel bez vojáků nemůže vyhrát žádnou válku a vojáci bez dobrého velitele nejsou schopni také vyhrát, protože nebudou jednotní v boji a každý bude bojovat sám za sebe, bez dosažení společného cíle.

Proto si Pán vybral apoštoly a učedníky, které vyučil, dal jim duchovní zbraně a zdůraznil jim, že jsou v Boží armádě a jediným cílem je vyhrát duchovní válku. Jde o porážení duchovních sil zla a osvobození lidí od nadvlády satana a démonů, aby se mohli svobodně rozhodnout pro víru v Ježíše Krista. Když je člověk v duchovním vězení s mrtvým duchem, není schopen se vzepřít proti zlému a jen trpí jeho útoky, nemoci a trápení. Má sice dobré úmysly, ale bez moci Boží nemůže nikdo porazit duchovní nepřátele zla.

Z těchto důvodů Pán ustanovil svoji církev, aby jednotliví věřící nezůstali osamoceni a zranitelní. Dáblůvi se podařilo Boží církev rozdělit. Vmísil se mezi učedníky, zavedl falešná vyučování o Bohu a tak oslabil sílu v Duchu svatém ve věřících, ke zničení skutků ďáblových. Kvůli tomu zůstali někteří jednotlivci osamoceni v boji proti zlému. Osamocené si satan pohlídá, aby neměli velký vliv na celou společnost.

Satan pomocí náboženských démonů a učení rozložil pravé evangelium na bezduché a prázdné, bez moci Boží. Bůh nemůže dát svoji sílu do rozdělené církve, protože by to vedlo k bojům uprostřed církve. Přesvědčení a názory by se tříštily a soupeřily by mezi sebou. Tento stav rozdělení vyřadí bojeschopnost armády.

Vítězství nad nepřátelskou armádou se nestane, pokud se nesjednotí lidé, kteří chodí ve stejném Duchu svatém, mají stejnou víru v Ježíše Krista a mají stejný cíl - zničit skutky ďáblů, aby se mohli lidé osvobodit z jeho zajetí.

Ježíš Kristus dával velký důraz na to, aby jeho služebníci byli v jednotě s ním a "táhli za jeden provaz", aby se Boží síla netříštila do různých nepodstatných aktivit. Ježíš považoval za důležité vyhánět demony z lidí, aby se lidé osvobodili od zlého, ale někteří lidé pod vládou a myšlením satana jeho službu zpochybovali.

Matouš 12:22 Tehdy k němu přivedli posedlého, který byl slepý a němý; a uzdravil ho, takže ten němý mluvil i viděl.

23 Zástupy žasly a říkaly: "Není to Syn Davidův?"

24 Když to slyšeli farizeové, řekli: "On nevyhání demony jinak, než ve jménu Belzebula, knížete démonů."

25 Protože znal jejich smýšlení, řekl jim: "Každé království vnitřně rozdělené pustne a žádná obec ani dům vnitřně rozdělený nemůže obstát."

26 A vyhání-li satan satana, pak je v sobě rozdvojen; jak tedy bude moci obstát jeho království?

27 Jestliže já vyháním demony ve jménu Belzebula, ve jménu koho je vyhánějí vaši žáci? Proto oni budou vašimi soudci.

28 Jestliže však vyháním demony Duchem Božím, pak už vás zastihlo Boží království.

29 Což může někdo vejít do domu silného muže a uloupit jeho věci, jestliže dříve toho siláka nespoutá? Pak teprve vyloupí jeho dům.

*30 **Kdo není se mnou, je proti mně; a kdo se mnou neshromažďuje, rozptyluje.***

31 Proto pravím vám, že každý hřích i rouhání bude lidem odpuštěno, ale rouhání proti Duchu svatému nebude odpuštěno.

32 I tomu, kdo by řekl slovo proti Synu člověka, bude odpuštěno; ale kdo by řekl slovo proti Duchu svatému, tomu nebude odpuštěno v tomto věku ani v budoucím.

Stejný odkaz je v Luk. 11:23

Ten člověk byl posedlý, slepý a němý. Nebyla to fyzická slepota a fyzická němota, z důvodu vady v těle, ale démonická posedlost, která zabraňovala tomu člověku vidět a mluvit. Ježíš v tomto případě vyháněl démona slepoty a němého ducha. Po tomto osvobození člověk viděl a mluvil.

Farizeové pod vlivem démonů náboženství chtěli Ježíšovu službu zpochybnit a zastavit. Vyvolali mezi lidmi pochybnosti, zda Ježíš je vůbec od Boha a jestli nespolupracuje přímo s ďáblem. Kdyby se jim to podařilo, zastavili by na čas další službu osvobozování lidí od démonů.

Pán znal jejich myšlení a musel reagovat, a proto vysvětlil lidem, že není možné, aby pracoval pod vládou ďábla a přitom by ničil ďáblové demony. Takové království se rozpadne, když není v jednotě. A pak řekl důležitou pravdu:

Kdo není se mnou, je proti mně, a kdo se mnou neshromažďuje, rozptyluje.

Co to znamená v praxi? Jestliže věřící člověk vnitřně nesouhlasí s tím, kdo ho vede, pak nejenže není v jednotě, ale je proti tomu člověku a místo toho, aby pracoval na společném díle, tak není užitečný pro společenství - neshromažďuje pro společný cíl a navíc ještě toto dílo kazí a rozptyluje. To znamená, že hledá záminky, jak by zpochybnil službu tohoto služebníka, tak jak to dělali farizeové v Ježíšově době.

Toto rozptylování nejenže nic nepřináší církvi, ale působí k jejímu rozkladu. To dělají někteří falešní bratři, kteří sledují svůj cíl, své ego, své vyvýšení, svoji pozici v církvi. Nepracují pro celek - Boží církev, ale pro své obohacení a své vyvýšení. Nevadí jim, že církev stagnuje, naopak svým kritickým postojem napomáhají k jejímu rozkladu.

Nejčastějším důvodem k rozkladu je nejednota v duchovní oblasti. Vedoucí navrhne nějakou práci nebo službu a jiný z úzkého okruhu starších prohlásí: "Já to vidím jinak". S takovým člověkem se ani nemodli, ani nespolupracuj a co nejdříve se zbav jeho vlivu na tvůj život. Ať si takový člověk najde jiného člověka, který to "vidí" stejně jako on.

Představ si armádu, kde generál rozhodne, že se půjde přes bažinu na nepřítele a někdo z jeho důstojníků řekne, že to "vidí jinak" a navrhne bažinu obejít. Když generál usoudí, že tento druhý návrh by nebyl úspěšný v boji a daný důstojník by trval na svém návrhu, nastal by rozkol v armádě. Nejednotné velení vede k prohře na bojišti. Generál musí rozhodnout a ostatní se musí podřídít, jinak nemají v takové armádě co dělat.

Jenže v církvi se vžila falešná představa, že "každý" může mít svoji "vizi" a všichni se musí dohodnout na nějakém kompromisu. To už není církev, ale "cirkus", kde vystupuje mnoho individualistů a každý se chce ukázat sám za sebe.

Boží slovo nás vede, abychom zachovali jednotu Ducha.

Efezským 4:1 Proto vás já, vězeň kvůli Pánu, prosím, abyste tomu povolání, kterého se vám dostalo,

2 dělali čest svým životem, vždy skromní, tiší a trpěliví. Snášejte se navzájem v lásce

3 a usilovně hleďte zachovat jednotu Ducha, spojení svazkem pokoje.

4 Jedno tělo a jeden Duch, k jedné naději jste byli povoláni;

5 jeden je Pán, jedna víra, jeden křest,

6 jeden Bůh a Otec všech, který je nade všemi, skrze všechny působí a je ve všech.

7 Každému z nás byla dána milost podle míry Kristova obdarování.

Spoj se jen s těmi lidmi, se kterými máš jednotu v Duchu svatém, jednotu ve víře a v práci pro Boží království. Pracujeme pro celek, ne jen pro sebe. Individuální pomazání nestačí na vítězství v celé válce. Proto např. podporuji Daniela Kolendu ve společné vizi pro spasení a záchranu lidí, taktéž Torbena Sondergaarda, protože jsem s ním rovněž v jednotě v Duchu svatém v dosažení společného cíle - spasení lidí.

Až křesťané pochopí, že jsou součástí celého Kristova těla, vymizí individualismus a touha po vyvýšení sebe sama a všichni budou pracovat na společném díle podle obdarování, které jim dal Pán. Nepracujeme proto, abychom my byli "velcí", ale proto, aby se co nejvíce lidí zachránilo pro věčný život a my jsme splnili úkoly, které nám Pán dal.

Dále nás Pán Ježíš vyzýval, abychom nebránili nikomu, kdo pracuje jinak než my a nechodí s námi, ale pracuje pro Ježíše Krista.

Už v době Ježíšově, někteří učedníci nechodili s apoštoly, přesto vymítali demony a pracovali pro Boží království. Učedníci Ježíše Krista jim v tom bránili.

Marek 9:38 Jan mu řekl: "Mistře, viděli jsme kohosi, kdo v tvém jménu vyhání demony, ale s námi nechodil; i bránili jsme mu, protože s námi nechodil."

39 Ježíš však řekl: "Nebráňte mu! Žádný, kdo učiní mocný čin v mém jménu, nemůže mi hned na to zlořečit."

40 Kdo není proti nám, je pro nás.

41 Kdokoli vám podá číši vody, protože jste Kristovi, amen, pravím vám, nepřijde o svou odměnu."

Lukáš 9:49 Jan mu na to řekl: "Mistře, viděli jsme kohosi, jak v tvém jménu vyhání demony, a bránili jsme mu, protože tě nenásleduje jako my."

50 Ježíš mu řekl: "Nebráňte mu! Kdo není proti vám, je pro vás."

V Ježíšově týmu nebyli všichni věřící učedníci, jen vyvolení apoštolové, přesto se evangelium šířilo dál. První učedníci si mysleli, že jen oni jsou jediní, kteří mají zvěstovat lidem cestu ke spáse. A tehdy je Pán napomenul, že nemají nikomu bránit, kdo pracuje pro Ježíše Krista, i když nechodí s jeho týmem. Pán pak rozšířil svoji službu nejen na svůj tým, ale na všechny, kdo uvěří v Ježíše Krista. I my jsme teď jedna část Jeho služby a nejsme nic mimořádného. Jsme jen součástí velké Boží rodiny a Boží armády, která na celém světě pracuje podle Boží vůle.

Nemusíš se proto obávat, že bys přišel o svoji odměnu, i když pracuješ v malém společenství. Ježíš řekl, že kdokoli podá jen číši vody jeho učedníkům, kteří se hlásí a pracují pro Ježíše Krista, nepřijde o svoji odměnu.

Kdo se zapojil do modlitebního a duchovního boje za vysvobození Torbena Sondergaarda z vězení, dostane svoji odměnu. Kdo se zapojuje modlitebně a do duchovního boje za Božího služebníka jako je např. Daniel Kolenda a jeho tým, dostane svoji odměnu.

Možná si někdo řekne, že to jeho zapojení ani není nikde vidět a nikdo to neohodnotí. Neboj se, každý skutek vykonán podle Boží vůle, i když není vidět, je zapsán v nebeských knihách.

Zjevení Janovo 20:12 Viděl jsem mrtvé, mocné i prosté, jak stojí před trůnem, a byly otevřeny knihy. Ještě jedna kniha byla otevřena, kniha života. A mrtví byli souzeni podle svých činů zapsaných v těch knihách.

1 Korintským 3:8 Kdo sází a kdo zalévá, patří k sobě, ale každý podle vlastní práce obdrží svou odměnu.

Nelítuj žádné práce, kterou ses obětoval pro Boží království. Není to důležité, aby tě za to lidé na zemi chválili, naopak, když někdo velmi stojí o to, aby byl vidět a byl slavný a lidé ho chválili, pak už si svoji odměnu vybere tady na zemi.

Matouš 6:2 Když prokazuješ dobrodiní, nechtěj budít pozornost, jako činí pokrytci v synagógách a na ulicích, aby došli slávy u lidí; amen pravím vám, už mají svou odměnu.

Někteří si svoje odměny vyberou už tady na zemi. Dělají skutky milosrdenství, aby byli chváleni od lidí. Dávají velké peníze na dobročinné účely a dostane se jim uznání na zemi. Hodně jsi pracoval, vydělal sis hodně peněz a užil sis je - pak to je tvoje odměna za tvoji práci, ale pro Boží království to nemá žádný význam.

Matouš 6:16 A když se postíte, netvařte se utrápeně jako pokrytci; ti zanedbávají svůj vzhled, aby lidem ukazovali, že se postí; amen, pravím vám, už mají svou odměnu.

17 Když se postíš, potří svou hlavu olejem a tvář svou umyj,

18 abys neukazoval lidem, že se postíš, ale svému Otci, který zůstává skryt; a tvůj Otec, který vidí, co je skryto, ti odplatí.

19 Neukládejte si poklady na zemi, kde je ničí mol a rez a kde je zloději vykopávají a kradou.

20 Ukládejte si poklady v nebi, kde je neničí mol ani rez a kde je zloději nevykopávají a nekradou.

21 Neboť kde je tvůj poklad, tam bude i tvé srdce.

Bůh dobře ví s jakými úmysly konáš svoji práci a nebudeš se moci vymlouvat, že jsi to tak nemyslel. Pán odkryje při soudu veškeré záměry lidských srdcí, jejich myšlenky i jejich činy. Nikdo se před ním neschová. V Jeho přítomnosti nejde lhát, protože každá lež je okamžitě odhalena a potrestána.

K čemu přiložíš svoje srdce - tam bude tvůj poklad. A buď je to seno a sláma nebo zlato, stříbro a drahé kamení, které Pán přijme jako dobré ovoce tvé práce.

Pravá láska nehledá svůj prospěch a své povýšení. Raduje se z pravdy a hledá to, co slouží všem.

1 Korintským 13:4 Láska je trpělivá, laskavá, nezávidí, láska se nevychloubá a není domýšlivá.

5 Láska nejedná nečestně, nehledá svůj prospěch, nedá se vydráždit, nepočítá křivdy.

6 Nemá radost ze špatnosti, ale vždycky se raduje z pravdy.

Charakter a vlastnosti vybudované ve tvém nitru budou rozhodovat o tom, jestli vejdeš do Božího království nebo ne.

Živá víra se projevuje skutky, mrtvá víra se neprojevuje nijak.

Na to nemusíš mít speciální školu. Tvé svědomí je tvým soudcem i obhájcem. A každý ví, v čem chybuje, v čem selhává a co dělá dobře.

Když jsi veden Duchem svatým, pak také víš, co máš dělat.

Duch svatý je náš učitel, průvodce, ochránce, ale také nás usvědčuje z nečinnosti, z lenosti a sobectví.

Nepotřebuješ vystudovat teologickou školu, abys poznal Boží vůli. Potřebuješ se podřídit Pánu Ježíši Kristu a Duchu svatému. To bude tvoje vysoká teologická škola pro skutečný život ve víře a v lásce.